

Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Κυρά Ευρώπη ! Δύσκολο μου φαίνεται τὸ πρᾶμμα
Γιὰ νᾶβρω λόγους βολικούς νὰ σὲ εὐχαριστήσω,
Γιατί καὶ εἰς τὴν Παναγιά ἂν εἶχα κάνει τάμα
Καὶ τέτοια χάρι ἀνέλπιστη ἤθελε τῆς ζητήσω
Μὲ μοναχὰ τὸ Μπράϊλα καὶ μὲ τὸ Δηλιγιάννη,
Οὔτε αὐτὴ δὲν ἤθελε τὴν χάρι νὰ μοῦ κἀνῃ.

Τὴν Ἠπειρὸς ; τὰ Γιάννενα ; κι' ὅλη τὴ Θεσσαλία ;
"Α ! μοῦρχειται νὰ τρελλαθῶ, νὰ φύγω, νὰ πετάξω,
Μοῦ φαίνεται πῶς εἴμ' ἐκεῖ χωρὶς ἀμφισβόλια
Πῶς βλέπω ἓνα Θεσσαλὸ ! . . ὦ ναί ! θὰ τοῦ φωνάξω
— Στραγαλantzῇ ! Σαλεπιντζῇ ! καὶ Χαλθαδζῇ ἀκόμα...
"Α ! ὅλα τὰ εἰς γτζῇ αὐτὰ γεμίζουνε τὸ στόμα.

Καὶ μοῦρχειται νὰ τρελλαθῶ !! "Βλα παιδί μου ἔλα !
Ζῶσαι καὶ σὺ τὰ ἄρματα, ἄρπαξε τὰ κουμποῦρια,
Κι' ἂν δὲν φορῇς ὀλόλευκη χιονάτη φουστανέλλα
Μ' ἀρέσεις καὶ μὲ τὰ στενά αὐτά σου τὰ μπουντούρια·
Κι' ἂν δὲν φορῇς φέσι καὶ σὺ, καλ' εἶναι καὶ οἱ σκούφοι,
Φτάνει μονάχα μιὰ σταλιά νὰ κουνηθῇς **μαγκούφη**.

"Ω ! ἐβλαστήμῃσα ! ἀλλὰ ἂν ἤξευρες παιδί μου
Πόσῃ ἀτάσθαλῃ μου χαρὰ αἰσθάνομαι μεγάλη,
Θὰ συχωροῦσες βέβαια τὴ βλαστημιὰ αὐτὴ μου
Καὶ τοῦ μυαλοῦ μου τὴ φρικτὴ ποῦ ἔχω παραζάλη
"Αλλο θὰ σοῦλεγα — κι' αὐτὸ μοῦ φαίνεται σοῦ στέκει
Μαγκούφη εἶναι γρουσουζιά, καλλίτερα **ζεδιζέκη**.

"Αχ ! πῶς βαστοῦσε τὸ παιδί ἡ μάνα του νὰ βλέπῃ
Μεσ' τὰ σοκάκια μοναχὸ νὰ τρέχῃ ἀγάλια, ἀγέλια
Καὶ πότε μιὰ βραχνὴ φωνὴ ν' ἀκούῃ σὰ σαλέπι,
Μελένιο κάποτε χαλδᾶ, κ' αἰώνια στραγάλια,
Πέταξε τώρα τὸ ντορβά καὶ τὸ σκερπάνι πέτα
"Ασπίδα τῶνα ἄς γενῇ καὶ τ' ἄλλο μπαγιονέτα.

"Ομῶς ἐπαρφερόθηκα ! "Α ! ἡ φτωχὴ μητέρα !
"Οταν τῆς δίνουν τὸ παιδί ὅπου τὸ εἶχε χάσει
Χύνεται, τὸ φιλεῖ παντοῦ, στὰ μάτια, στὴ γαστέρα
Μὲ κίνδυνο τὸ χαριστὴ ἀκόμα νὰ ξεχάσῃ·
Καὶ νὰ τὸ ἴδιο ἔπαθα μὲ τὴν Εὐρώπη τώρα
Σ' αὐτὴ τὴν ἀγγελόφερτη κ' ἀνέλπιστή μου ὦρα.

"Αχ ! νὰ μπορούσα καὶ ἐγὼ μιὰ τέτοια καλωσύνη
Νὰ σοῦ τῆνε ξεπλήρωνα μιὰ μέρα ἢ καὶ ὅλην,
Θὰ σοῦ δῖνα ὀλόκληρο τὸν ἥλιο, τὴ σελήνη
Καὶ τ' ἄλλα ὅσα βρίσκονται μέσα στὴν οἰκουμένη·
"Ω ! καὶ Θεὸς ἂν βρίσκεται στοῦ οὐρανοῦ τὸ δῶμα
Μοῦ φαίνεται καὶ τὸ Θεὸ θὰ σοῦδῖνα ἀκόμα !

De Cock.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

"Αν ὁ στρατὸς μας καταλάβῃ ποτε τὰ Ἰωάννινα, καὶ ἂν
μέχρι τότε πρωθυπουργὴ ὁ Τρικούπης, ἰδοὺ πῶς θ' ἀνάγ-
γείλῃ τὸ γεγονός· ἡ *Ἐφημερίς* :

**"Ο ἑλληνικὸς στρατὸς ἐξῆλθε τῶν συνόρων
εἰσελάσας καὶ εἰς Ἰωάννινα, πρὸς καταδίωξιν
τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Κοκοράδα λειποτακτῆσαντος
μὲ μισὸν εὐζωνον."**

Περὶ τῆς νέας *Du gazon* τοῦ θεάτρου ἔλεγε κακὴ τις κυ-
ρία :

— Εἶναι μικρὴ ἀκόμα καὶ δὲν ἔχει δόντια· γιὰ τοῦτο
δὲν μπορεῖ νὰ τραγουδήσῃ.

"Εν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χειμερινοῦ θεάτρου ὁ κ.
Α. . . . ἠκούσθη λέγων περὶ τῆς κυρίας Λασάλ :

— Αὐτὴ εἶναι ἡ περίφημή σας ; Αὐτὴ εἶναι διὰ Καφε
Σαντάν !

"Ἰδοὺ τί ἀστυνόμους τοῦ θεατρικοῦ γούστου εἶχομεν !

Τὰ πόσον ὠραῖα φαγητὰ τοῦ *Table d' Hôtel* τοῦ Φιλή-
ρου ἀπό τινος παρέχουσιν γεῦσιν καπνίλας, ἀλλὰ πόσον εὐ-
γενοῦς, πόσον ἀριστοκρατικῆς, ὥστε ὅλοι οἱ συνδαιτυμόνες
μετὰ τὸν μορφασμὸν τὸν ὁποῖον γεννᾷ καπνισμένον φαγη-
τὸν, στρέφουσι τὰ ὄμματά των εἰς ἓν ὠραῖον ὁμογενοῦς ἡμί-
συ, τὸ ὁποῖον καπνίζει . . . καὶ τοὺς καπνίζει.

"Εκ τῶν ἀνυπομονωτέρων εἰς ἠκούσθη λέγων διὰ τὴν ὁμο-
γενῆ Κυρίαν !

— "Α ! θὰ τὴν κάμω νὰ τὰ καπνίσῃ !

"Ο *Σαριβαρῆ* τῶν Παρισίων ἀφηγεῖται ὡς ἱστορικὸν τὸ
ἐξῆς γεγονός, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς ἐν Βερο-
λίῳ Συνδιασκέψεως.

"Ο πρόεδρος κυττάζει γύρω του.

— Τί ζητεῖτε ; ἐρωτᾷ εἰς τῶν πληρεξουσίων. Μήπως
ἐχάσατε τὰ γυαλιά σας ;

— "Οχι . . . Ζητῶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ῥωσίας, τὸν
κ. Σαμπούρωφ.

— Καλὰ λέτε "Ο κ. Σαμπούρωφ λείπει, ποῦ νὰ
εἶναι ;

— Εἰς Δρέσδην, ἀκούεται μία φωνή.

— Εἰς Δρέσδην ; Τί νὰ κάμῃ.

— Τοῦ ἦλθε ὁρεξὶς νὰ φιλήσῃ τὴν γυναῖκά του καὶ δὲν
μπόρεσε νὰ μὴν πάγῃ.

— Μὰ τότε ἡ συνεδρίασις ἀναβάλλεται ἕως ὅτου ὁ κ.
Σαμπούρωφ τελειώσῃ τὰ φιλήματα του μετὰ τὴν γυναῖκά του.

Τὸν κ. Σαμπούρωφ τὴν γνωρίζουν καλὰ αἱ Ἀθηναῖαι,
ὅχι, χωρὶς τὸ αἰ, αἱ Ἀθῆναι, ὥστε νὰ πιστεύουν εἰς τὸ
ἀνέκδοτον.

"Ἡ «Ἐλευθερία» κρίνουσα τὴν «Ἐφημερίδα» κρίνασαν
τοὺς κρίναντας τὸν «Ἰούλιον Βρούτον» γράφει : «Μᾶς ἤρε-
σεν ἡ κρίσις τῆς «Ἐφημερίδος»· θὰ τὴν κρίνωμεν ὅταν τὴν
ἀναγνώσωμεν ὅλην.»

Τώρα περιμένομεν νὰ γράψῃ ἄλλη τις ἔφημερίς : «Ἐἶδο-
μεν ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ» κρίσιν» τῆς κρίσεως τῆς «Ἐφημερί-
δος».

δας δια τὴν κρίσιν τῶν κρίτων. Περιμένομεν νὰ τὴν κρίνωμεν ἀφοῦ ἀναγνώσωμεν καὶ τὰς τέσσαρας σειράς της, διότι χθὲς τὴν νύκτα τὸ κρῖον μας ἐτελείωσε, ἐνῶ ἐτελείο- νομεν τὴν δευτέραν ἀράδα.»

Ἰδοὺ τίνα ὁρισμὸν ἔδωκεν εἰς τῆς α' *Ἐφημερίδος*:
Φύλλον ἀναγινώσκόμενον ὅπερ δὲν ἀναγινώσκεται.

Ἡ *Πρώτη* τοῦ κ. Δεληγιάννη συναγωνίζεται εἰς τὰς εὐ- φυλογίας μετὰ τοῦ κ. Ροῖδου, ὡς ὁ πᾶτρων της εἰς τὸ Βερολίνον ἀντεπαταχθῇ με τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸ συνέ- δριον διπλωμάτας.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον πειράζουσα τὸν Ἐρπρον τῆς Βιβλιοθήκης λέγει ὅτι προτίθεται νὰ χωρίσῃ τοὺς ἄρρε- νας συγγραφεῖς ἀπὸ τῶν θηλειῶν, ἅτε μὴ ἀνεχόμενος σκάν- δαλα.

Ἐλυσμένησεν ὁμως τὴν καταγωγὴν της, διότι ἄλλως θὰ ἔγραφεν ὅτι ὁ κ. Ροῖδης προτίθεται νὰ χωρίσῃ τοὺς ἄρρε- νας ἀπὸ τῶν ἁρρένων.

Ἡ σκηνὴ ἐν Πειραιεὶ παρὰ τὸ καφενέιον τῶν Τεχνιτῶν.

— Καλὲ Ζήση, τί εἶναι αὐτὴ ἡ μπαράγκα ποὺ φτιάουιν αὐτοῦ;

— Εἶναι ῥε γιὰ τοὺς νεοκράτες, γιὰ νὰ τὴν βλέπῃ ὁ κόσμος καὶ νὰ παρηγορῇται ποὺ δὲν ἔχει νερὸ οὔτε τὴν..... γλῶσσά του νὰ βρέξῃ.

Ὅπως ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' δικαίως ἔλεγεν: L' empire de France c' est moi—οὕτως περὶ τῆς Κυρίας Λασσάλλ δύνα- ται νὰ λεχθῇ: La salle de théâtre c' est Lassalle.

Ἐεῦρετε ὅτι ὁ θερμότερος πατριώτης ἐν ὅλαις ταῖς Ἀθή- ναις — θερμότερος καὶ τῆς θερμότητος αὐτῆς—εἶναι ὁ διευ- θυνητὴς τοῦ *Τηλεγράφου*. Ὁ ἄνθρωπος καίεται ἀπὸ mais chut! faut pas qu' on le dise—ἀπὸ πατριωτισμὸν.

ΕΝΤΡΟΠΗ, ΕΝΤΡΟΠΗ, ΕΝΤΡΟΠΗ!

Ἄν ἡ **πρωτεύουσα** μας συνεμερίζετο τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ φρόνημα τῶν ὀλίγων ἀντιπολιτευομένων ὀργάνων, ἡ πρωτεύουσα αὐτὴ ἤξιζε **κρέμασμα**.

Οὐδέποτε ἡ ἰδιοτέλεια ἐνεδύθη τοσοῦτο μαῦρον χιτῶνα, ὅσον μαῦρη εἶναι ἡ κινουσα τὴν ρυπαρὰν τῆς γλῶσσαν ψυ- χῇ. Πίπτουσι καὶ ὠχρίῳσι πρὸ τῶν συγχρόνων ἐν μέσαις Ἀθῆναις ἐκδηλώσεών της οἱ κακουργότεροι τύποι οἷς ἐφαν- τάσθη ἡ τερατουργὸς φαντασία τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ἀγγλίας. Βλέπατε τὴν Λαίδην Μάκβεθ; Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὴ ἀπέναντι τῆς μιλαίδης ἐφημερίδος; τούτου ἡ ἐκείνου τοῦ κόμματος, αὐτῶν ἡ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων; Τύπος ἀγγέλου ἢ τοῦλάχιστον τύπος ἀρετῆς.

Δὲν πρόκειται πλέον περὶ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολι- τεύσεως, οὔτε περὶ ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων, οὔτε περὶ ἀτο- μικῆς ἐχθρας ἢ μίσους, οὔτε περὶ διαβολῶν ἢ συκοφαντιῶν. Ὁ ἀγὼν γίνεται περὶ τὴν καταπολέμῃσιν καὶ τὸν ἐξευτε- λισμόν ἐνὸς κράτους, ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων οὔτινες λέγονται διερμηνεῖς, ἀντιπρόσωποι, ὑπέρμαχοι τοῦ κράτους αὐτοῦ.

Καθ' ἐκάστην πρωΐαν ἡ Ἑλλάς σύρεται ὑπὸ πέντε ἐξ δη- μοσιογράφων, ὅπισθεν τῶν ὁποίων κρύπτονται δέκα εἰκοσι βουλευταί, εἴκοσι τριάντα ἄνδρες τυχοδιώκται, ὡς νὰ ἦτο ἡ Ἑλλάς Ἑβραῖος, καὶ οἱ χρόνοι ἐν οἷς ζῶμεν μεσαι- νικοί, ὡς νὰ ἐπρόκειτο τὸν Ἑβραῖον αὐτὸν νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὴν ὕβριν, τὸν σαρκασμὸν, τὸ πτύσμα καὶ τὴν αἰκίαν.

Εἶναι περίεργος ἡ τωρινὴ τῆς Ἑλλάδος θέσις. Εὐρίσκε- ται ἀπέναντι ἐξ μεγάλων δυνάμεων αἰτινες συνέλαβον σπουδαίαν ἀπόφασιν αὐξήσεως τοῦ τόπου ποσοτικῶς κατὰ τὸ ἐν τρίτον καὶ ἠθικῶς κατὰ τὸ διπλάσιον. Τὴν μὲν Ἑλ- λάδα ζητοῦν νὰ ὠθήσωσι πρὸς νέον μεγαλεῖον, νέαν πρόδον, νέον ὑλικὸν πλοῦτον, πεντακοσίας δὲ χιλιάδας τέως δού- λων Ἑλλήνων νὰ ἐλευθερώσωσι, προσαρτῶντες εἰς τὸ ἐλευ- θερον Βασιλείον.

Πρόκειται τῶρα νὰ βιασθῇ εἰς τὴν παραχώρησιν αὐτὴν ἡ Τουρκία.

Θὰ βιασθῇ ὑπὸ τῶν δυνάμεων;

Θὰ βιασθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος;

Θὰ βιασθῇ καὶ ὑπὸ τῶν δύο ἑμοῦ;

Εἰσέτι ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων οὐδὲν εἶναι γνωστόν.

Ἀλλ' αἱ δυνάμεις φαίνονται διατεθειμέναι κατὰ ὑλικῶς νὰ βοηθήσωσι τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ δόγματος αὐ- τῶν διότι ἄλλως θὰ ἦσαν γελοῖαι δυνάμεις ἐὰν πλατωνι- κῶς νῦγοντὸ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγαλεῖα καὶ δόξαν, ὡς νὰ ἦσαν αἱ δυνάμεις ἱερεῖς δεόμενοι ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ παρασκευασθῇ σπασμωδικῶς καὶ νὰ συλλέξῃ ὅλας τὰς δυνάμεις της, ὡς ἄνθρωπος ὅστις ἢ ἀπέναντι ἐχθροῦ ἢ ἀπέναντι κινδύνου ἢ ἀπέναντι θανατηφόρου τινος πηδήματος συγκεντρώνει εἰς ἓν σημεῖον, εἰς μίαν θέλησιν ὅλας τὰς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὅλας τὰς λανθανούσας δυνάμεις τοῦ ὅπως φθάσῃ εἰς ἓν σωτήριον ἀπο- τέλεσμα.

Ἡδύνατο ἡ Ἑλλάς νὰ μὴ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς σπασμωδικῆς αὐτῆς συλλογῆς τῶν δυνάμεων ἐν ὥρᾳ κινδύ- νου, ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀναγορεύσεως αὐτῆς εἰς ἀνεξάρτητον κρά- τος διώκουν **νοῦς** καὶ **ἠθικὴ** τὸν τόπον τούτον. Ἀλλ' ὅ,τι μέχρι πρὸ τριῶν μηνῶν ἐπὶ **πεντηκονταετίαν** ὅλην δὲν ἐγένετο, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνη ἐντὸς **τριμηνίας**, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου ὁ κ. Τρικούπης.

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς διαδεχθεὶς κυβέρνησιν ἔθνικου αἵ- σχους καὶ ἐσωτερικῆς παραλυσίας ἀποπειρᾶται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων ὑπ' ὧν περιστοιχίζεται. Ἐὰν οἱ ἐχθροὶ του θελήσωσι ἐπὶ μίαν στιγμὴν νὰ φανοῦν τίμιοι ὅχι ἀπέναντι ἄλλων, ἀλλ' ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς των, θὰ τῇ ὁμολόγουν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος πρωθυπουργὸς θὰ ἐπρατ- τέ τι περισσότερον τοῦ κ. Τρικούπη.

Ὡστε τίνα πολεμεῖτε;

Τὴν πατρίδα, ὧ παραδόξοι φιλοπάτριδες!

Καλεδάν.